

ЖИТИЕ НА СВ. МАРТИН ИЗПОВЕДНИК, ПАПА РИМСКИ

Заедно със свети Максим Изповедник римският папа свети Мартин (649–653 г.) защитава истинското църковно учение от лъжеучението на монотелитите. Еретиците били покровителствани и от император Констанс (641–668 г.), който споделял техните убеждения. Папа Мартин свикал в Рим поместен събор, на който ереста била осъдена, а еретиците – предадени на анатема.

Като узнал това, императорът обвинил папа Мартин в държавно престъпление, в предателство. По заповед на Констанс двамата защитници на православно учение, Максим Изповедник и папа Мартин, били насилно закарани в Цариград, където били изтезавани и съдени като политически престъпници (553 г.). Положени били много усилия да се съгласят с учението на еретиците. И двамата обаче останали твърди в православните си убеждения и не престанали да изобличават лъжеучението на монотелитите.

След като претърпял много оскърбления и лишения, папа Мартин бил изпратен на заточение в Херсон Таврически (Крим), където след две години починал, като до края на живота си останал непоколебим изповедник на православно учение.